

• door Gerda Hoddenbagh-Los

Vrouwen in de Bijbel

De vrouw van Job (Job 1 en 2)

Het boek Job is hopelijk bekend. Jobs vrouw komt echter maar in enkele verzen voor. Ik schat haar tussen 45-55 jaar oud. Haar man is (waarschijnlijk ten tijde van Abraham) de rijkste man van het Midden-Oosten. Ze wonen in het land Uz. Van Job is bekend dat hij 'vroom en oprecht is, godvrezend en wijkende van het kwaad'. Of van zijn vrouw hetzelfde gezegd kan worden, zal blijken tijdens beproevingen (Jak.1:2). En die komen: zonder enige aanleiding slaat het onheil in golven over het gezin heen.

Rampen

Tot dan toe leiden Job en zijn vrouw een luxeleven. Hun bezit bestaat uit zeventuizend stuks kleinvee, drieduizend kamelen, vijfhonderd span runderen, vijfhonderd ezels en een enorme slavenstoet. Ze hebben zeven zonen en drie dochters. Hun zoons hebben ieder een eigen huis waar zij om de beurt hun broers en zussen uitnodigen om te eten en te drinken. Zomaar op een dag brengen boden aan Job de ene na de andere 'Jobstijding': alle kudde zijn geroofd of door bliksem gedood, ook de knechten zijn omgekomen. Tot overmaat van ramp valt tijdens een zware storm het huis van de oudste zoon op de aanwezigen: alle zonen en dochters komen in één klap om. Dramatisch! Probeer je een moment voor te stellen wat dit voor Job en zijn vrouw moet betekenen.

De reactie van Job typeert zijn geloofsvertrouwen: 'De Here heeft gegeven, de Here heeft genomen, de naam des Heren zij geloofd.' Maar wat leeft er in het hart van zijn vrouw? Gelukkig hebben ze elkaar nog, maar het einde van alle rampspoed is dan nog niet bereikt. Jobs lichaam wordt namelijk van top tot teen aangetast door afgrijselijke zweren. De jeuk is ondraaglijk, de stank is niet te harden (19:17). Dit is te veel voor zijn vrouw. Ze zegt tegen Job: 'Volhard je nog in je vroomheid? Zeg God vaarwel en sterf!' En dat is nou precies wat satan beoogt (2:5). Zelfs ons als gelovigen wil hij 'ziften als de tarwe', maar in de hemel heeft onze grote

Hogepriester al voor ons gebeden (Luk.22:31,32a). Job wijst zijn vrouw terecht: 'Je spreekt als een dwaas. Zouden wij het goede van God aannemen en het kwade niet?'.

Waar is God nou?

Job heeft de proef doorstaan, terwijl zijn vrouw is afgehaakt. Als zij een kijkje in de hemel konden krijgen, zouden zij wellicht zien dat satan teleurgesteld afdruipt. Maar God gaat verder. Hij gebruikt dit lijden tot Zijn verheerlijking. Lijden lijkt vaak zo zinloos. Wie niet verder kijkt dan dit aardse leven kan de reactie van de vrouw van Job begrijpen. Bij rampen of lijden klinkt ook in onze tijd: 'Als er een God is, hoe kan Hij dit dan toelaten?'. Zelfs christenen associëren God liever met goedheid en zegen dan met lijden. Maar Gods gedachten zijn hoger dan onze gedachten (Jes.55:9). 'Zijn handelen is altijd liefde, ook als wij Hem niet begrijpen'. In onze maatschappij is nauwelijks plaats voor lijden. De doodswens ligt voor velen dichterbij dan de volharding van Job. Die worstelt met zijn vrienden en met God en... komt sterker uit de strijd! Hem wacht de kroon van het leven (Jak.1:12; Openb.2:10b).

Nog belangrijker is dat God tot Zijn doel komt (Job 42:5,6). Wij zingen zo makkelijk 'Kom tot Uw doel met ieder van ons', maar wat als Gods doel door lijden voert?

Het einde...van de Heer

Job heeft volhard en God bleek 'vol genegenheid en ontfermend' te zijn (Jak.5:11). Job leeft nog 140 jaar en wordt rijk gezegend. En zijn vrouw? Is Gods genade zo groot dat zij mag delen in de overvloed die Hij over Job uitgiet? Wordt zij opnieuw de moeder van zeven zoons en drie dochters (42:13-15)? Wij weten het niet, maar het zou zomaar kunnen. Dan heeft God in zijn genade haar een herkansing gegeven.

Vraag: Hoe reageer jij op het lijden van jezelf of van anderen?